

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λεπτὰ 25
Ἐιδιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΒΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14:
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἐπικειμένη ἐκλογή τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων ἐνταῦθα προμηνύεται ζῶντᾳ, πρῶτον μὲν, διότι ἕκαστος τῶν υποψηφίων ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς ἀτομικῆς φιλοτιμίας αὐτοῦ, δεύτερον δὲ, διότι εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην περιήφθη πολιτικὴ χροιά καὶ ἀναιμούνονται ἐξ αὐτῆς ἀποτελέσματα σημαντικὰ ἐννοιῶν καὶ φρονημάτων καὶ τρίτον, διότι τὸν ἀγῶνα διευθύνουσι καὶ διεξάγουσιν, ὡς εἶπεν, δι' ἰδίον λογαριασμὸν τὰ τοπικὰ κόμματα, ἅτινα ἐν τῇ ἐπικειμένῃ ἐκλογῇ ἐξελέξαντο στάδιον ἐπιδεξέως τῶν δυναμειῶν τῶν. Ἡμεῖς θεθαίως ἐμμένοντες πάντοτε εἰς τὴν ἰδίαν ὅτι τὸ στάδιον τῆς ἐκλογῆς τῶν Νομαρχιακῶν συμβουλίων εἶναι στάδιον ἡμιστὰ πολιτικῶν καὶ δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἰδέας ἡμῶν ἐκείνης, ἥτις ἐν τῇ ὁρθότητι αὐτῆς δὲν ἔχει ἀνάγκην ὑποστηρίξεως. Ἄλλ' εἰς ἡμᾶς δὲν ἀπέκειται νὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον τὸν προσήκοντα αὐτῷ χαρακτήρισμόν, οὐδὲ νὰ μετατρέψωμεν τὴν μορφήν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οἱ διευθύνοντες τὰς συζητήσεις τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἄλλως ἀπεφάσισαν, καὶ ἄλλα ἐξαγορεύσαν αὐτόν. Τὰ παρ' ἡμῶν κόμματα φρονουοῦσι ὅτι ἔπρεπε νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἐπικείμενον ἐκλογικὸν ἀγῶνα πολιτικὴ χροιά καὶ ν' ἀριθροῦσιν ἐξ αὐτοῦ ἀποτελέσματα ἐνδεικτικὰ φρονημάτων καὶ ἰδεῶν, διὰ δύο λόγους: πρῶτον μὲν ἵνα καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καταδηλωθῇ τὸ φρόνημα τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν περὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ τόπου, δεύτερον δὲ ἵνα διὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης καταδικασθῇ ἢ ἐπιδοκιμασθῇ τὸ δέπον ἡμᾶς σύστημα ἐν τῇ δημοτικῇ διοικήσει, ὅπερ θεωρεῖται ἀναποσπαστικῶς συνδεδεμένον πρὸς τὴν κεντρικὴν διοίκησιν. Οὕτω ἐτέθη ὁ ἀγῶν ἐκ μέρους τῆς ἐνταῦθα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Δημοτικῆς ἀντιπολιτείας, ἵνα αὕτη διαφορισθῇ περὶ τοῦ φρονήματος τοῦ τόπου καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀντλήσῃ δυνάμεις καὶ ὄψεις εἰς περαιτέρω ἐνεργείαν. Ἐν ἄλλοις λόγοις ἢ ἐνταῦθα ἀντιπολιτείας φρονεῖ ὅτι οἱ ἀποδοκιμαζόμενοι τὸ κυβερνητικὸν σύστημα καὶ οἱ θεωροῦντες ὀλέθριον τὸ ἡμέτερον Δημοτικόν, ὀφείλουσι νὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ τῶν υποψηφίων τῆς τουναντίον δὲ νὰ πράξωσι οἱ στέργοντες καὶ τὸ Κυβερνητικόν καὶ τὸ Δημοτικὸν σύστημα. Τὴν τοκῦτην τοῦ ἀγῶνος ὅσον ἐθεώρησαν οἱ ἐνταῦθα ἀντιπολιτευόμενοι ἐπιβαλλομένην αὐτοῖς ἐκ τῶν καθήκοντων ἅτινα πρὸς τὸν τόπον ἔχουσι καὶ ἐκ τῆς ἐκρύβου καταστάσεως εἰς ἣν περιέστη ἡ τοπικὴ διοίκησις, θεωροῦσι δὲ ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης θέσεως τοῦ ἀγῶνος ἐκπληροῦσι καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ἐκείνην ἣν ἔμελλε εὐρομεν πάντοτε προσκειμένην αὐτοῖς, τοῦ ν' ἀγωνισθῶσι δηλονότι, διὰ τῶν νομίμων μέσων, εἰς τὴν ἐμφανεστέραν τοῦ ἡμετέρου δημοτικοῦ συστήματος καταδίχην. Οὕτω χαρακτηρίζουσι τὴν ἐπικείμενον ἐκλογικὸν ἀγῶνα οἱ ἐνταῦθα ἀντιπολιτευόμενοι κομματάρχαι, ἡμεῖς δὲ καθῆκον εἶχον μὴ νὰ μὴ ἀποσιωπήσωμεν τὸν χαρακτήρισμόν αὐτοῦ.

Ἄξιόν ἐστι νὰ ἐγείρωμεν πάλιν καθ' ἡμῶν τὴν ἰσάν ἀγῶνα

κατῆσιν ἐνίων Συνδελφῶν ἐπαναλαμβάνομεν καὶ οὕτως, ὅτι οἱ ὅροι τῆς νέας ἐργολαβίας τοῦ ἐνταῦθα ἀεριοφότου καταρτίσθησαν πλημμελῶς καὶ ἐν τελείᾳ ἀγνοία τῆς καταστάσεως τοῦ ἐργοστασίου καὶ τῶν ἐξαρτημάτων του, τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, αἵτινες δὲν ὀρίσθησαν καὶ τῶν ἀναπορεύτων βελτιώσεων ὧν τὴν ἀνάγκην κατέδειξε πολυχρόνιος πείρα. Τὸ ἐργοστάσιον καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτοῦ, ἵνα ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς σημερινῆς καὶ μελλούσης καταναλώσεως δεῖνται σπουδαίων τροποποιήσεων, βελτιώσεων καὶ ἐπεκτάσεων, ἣ δὲ διοχέτευσις τῶν ἀεριοφόρων σωλήνων ἐν πολλοῖς ἔχει ἀναπορεύκτον ἀνάγκην ἀνακαινίσεως, ἵνα δυναθῇ νὰ τρέφῃ ἀπροσκόπως τοὺς δημοτικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς φανούς. Περὶ τοῦ ἀναπορεύκτου τῶν ἔργων τούτων δεῖ κατεδείξεν ἢ πρακτικὴ δέξα ἐταῶν, δύναται νὰ κινήσῃ εἰδικὸν μηχανικὸν μηχανικὸς ἐπισκεπτόμενος τὸ κατὰστημα καὶ ὑποβάλλων εἰς ἐξέτασιν τὰ ἐξαρτήματα καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ: καὶ περὶ ἐνός ἄλλου ἤθελεν ἀποφανθῆ ὁ τοιοῦτος μηχανικός· ὅτι δυνάσκει ὡς ὑπάρχει τὸ ἐργοστάσιον ἐκεῖνο μετὰ τῶν συναφῶν αὐτοῦ ἔργων δὲν δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἀπροσκόπως, ἐπὶ πολλὴν κλίσην ἀκρόην καὶ δεῖ ἔαν δὲν γίνωσιν ἐπ' αὐτοῦ αἱ ἀναγκαῖαι τροποποιήσεις καὶ βελτιώσεις ταχέως, ἢ δημοτικὴ ἀρχὴ μετ' οὐ πολὺ θὰ εὐρεθῇ ἀπέναντι δυσχερῶν ἀνυπερβλήτων, εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἐργοστάσιον, εἴτε πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως.

Τι ἔδει ὅθεν νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου; δι' εἰδικῶν ἀνδρῶν ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ πρῶτον τὸ ἐργοστάσιον καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτοῦ κατὰ πόσον δύναται νὰ πληρώσῃ τὰς ἐνεστώσας καὶ μελλούσας ἀνάγκας τοῦ δήμου καὶ τοῦ κοινοῦ καὶ νὰ προσδιορισθῶσι σαφῶς καὶ ὑπὸ τεχνικῆν ἐποψίν πᾶσαι αἱ τροποποιήσεις καὶ βελτιώσεις αἱ ἀναπορεύκτοι εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ ἀεριοφότου καὶ εἰς τὴν δικτήρησιν τοῦ ἐργοστασίου καὶ τῶν ἐξαρτημάτων του. Οἱ εἰδικοί ἄνδρες ἔπρεπε νὰ ἐξετάσωσι τὰ αἴτια τῆς οὐχὶ ἐν πάσῃ καλῇ λειτουργίᾳ τοῦ ἐνταῦθα ἀεριοφότου, ἅτινα ἐγκρίνεται εἰς τινὰς ἀτελείας τοῦ ἐργοστασίου καὶ εἰς τὴν ἐλαττωματικὴν κατάστασιν τῆς διοχέτευσως καὶ νὰ προσδιορίσωσι σαφῶς κατὰ τινὰ τρόπον καὶ διὰ τίνων νέων ἔργων δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἢ καλὴ λειτουργία τοῦ κατὰστηματος καὶ ἢ διατήρησις αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐπικειμένης καταστροφῆς του.

Τὸ ἐργοστάσιον διατελεῖ ὡς ἄριστα διατηρημένον κατὰ τὴν μάλιστα αὐτοῦ μέρη καὶ μηχανήματα εἶναι εὐρῶ καὶ ἐπαρκέστατον εἰς τὰς μελλούσας ἀνάγκας τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐν τισὶν ἄλλοις ὑστεροῖ κατὰ τὴν ἐπάρκειαν τὴν μικρότητα καὶ παλαιότητα τῶν μηχανημάτων, ἅτινα κατ' αὐδένᾳ τρόπον δύναται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν ὀλογὴν αἰχρῶσιν κατατάλωσιν τοῦ ἀέριου. Ταῦτα δεόν νὰ συντελεσθῶσι κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πρακτικῆς. Ἡ διοχέτευσις ἀφ' ἐτέρου στερεὰ καὶ εὐρεία κατὰ τὰς κυρίας αὐτῆς ἀρτηρίας, ὕστεραι κατὰ τὴν τοποθέτησιν, γενομένην ἄλλοτε οὐχὶ μετ' ἀποχρώσεως τῆς τέχνης καὶ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῆς γνώσεως, δεῖτε δὲ ἀναπτύ-

ξεως εἰς τινὰς συνεικίας καὶ διευθετήσεως καταλλήλοτατας συμφώνως δὲ πρὸς τὰς παραλαγὰς τοῦ ἐδάφους τῆς πόλεως.

Ἡ συντάξασα τὴν διακήρυξιν τῆς μειοδοτικῆς ἐπιτροπῆς, χωρὶς νὰ ἔχη οὐδεμίαν σχετικὴν πληροφορίαν, χωρὶς νὰ προσδιορίσῃ τεχνικῶς τὰ ἐπιπρόσθετα ἔργα, χωρὶς νὰ λάβῃ ποσῶς ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τοῦ ἐργοστασίου, τὴν ἐκτίασιν τῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως καὶ τὰ μέτρα δι' ὧν θὰ ἐξασφάλιζε τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ καὶ τὴν διατήρησιν, πρόβη εἰς τὴν σύνταξιν τῆς συγγραφῆς τῶν ὄρων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς νέας ἐργολαβίας, δημιουργήσασα διὰ τὸ μέλλον περιπλοκάς ἀτελειότητας καὶ πολλῆν σύγχυσιν ἐπὶ ἀντικειμένου πρῶτιστις ἀνάγκης καὶ σπουδαιότητος.

Ὅτι τοῦτο γινόμενον τῶν πραγμάτων πῶς εἶναι αἱ συνέπειαι; οἱ σπουδαῖοι ἐργοῦργοι, διὰ τὴν ἀβεβαιότητα τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν, θέλουσιν ἀπόσχει τοῦ συναγωνισμοῦ διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον βελτίωσιν τοῦ ἐργοστασίου καὶ τῶν ἐξαρτημάτων του ἢ καταστροφῇ αὐτῶν ἔσεται θεθαίως ἐν λίαν προσεχῇ μέλλοντι, αἱ ἀτελείαι τοῦ ἐργοστασίου καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς δικηλαδῶσεως θὰ καταστήσωσιν ἀδύνατον τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ φωταερίου, ἀπειρία δὲ ζητημάτων θέλει ἐγείρωσθαι καθ' ἑκάστην περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀτελείας τῆς καὶ περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργοῦργοι, ὅσον ἀφῆρα εἴτε τὴν συντελέσειν ἔργων ἀναπορεύκτων, εἴτε τὴν βελτιώσιν καὶ τροποποίησιν τῶν ὑπαρχόντων, ἵνα τὸ ἀέριον λειτουργῇ ἀπροσκόπως. Ἐάν αἱ παρατηρήσεις ἡμῶν οὗται δὲν ληρθῶσιν ὑπ' ὄψιν παρὰ τῆς Ἀρχῆς καὶ δὲν ἐκασισθῶσιν οἱ ὅροι τῆς νέας ἐργολαβίας ἐπὶ θετικωτέρων καὶ καλλήτερον προσδιορισμένων θέσεων, θὰ εὐρεθῶμεν ἀπέναντι ἐνός νέου λιμενικοῦ ζητήματος καὶ θὰ πληρώσωμεν ἀκριβὰ τὴν ἐπιπολαιότητα μεθ' ἧς ἐπιχειροῦμεν τὸ ἔργον. Τὸ μέλλον θὰ δεῖξῃ ἔαν πτελοῦσιν οἱ προβάλλοντες ἐγκαίρως, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ πράγματος, τὰς αὐτῶν παρατηρήσεις, ἢ οἱ κλείοντες; εἰς αὐτὰς σταγεῶς τὰ ὅσα καὶ ἀποφανόμενοι ὡς ἀπὸ τρίτου περὶ πραγμάτων ὧν οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ σαφῆ καὶ ὀρθὴν γνῶσιν.

Ἡ συμπληρωτικὴ σύμβασις μεταξὺ τῆς ἐνταῦθα λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐργοῦργοι τοῦ λιμένος κ. Μανιά, δι' ἧς διευθετήθησαν αἱ μεταξὺ αὐτῶν ὑφιστάμεναι ἀμφισβητήσεις, ὑποστάτα τὸν ἔλεγχον καὶ ἐποουσιώδεις τινὰς τροποποιήσεις ἐν τοῖς γραφείοις τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τῶν Νομικῶν συμβούλων, εἰς ἃ εἶχεν ὑποβληθῆ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου, ἐπεστράφη ἐνταῦθα καὶ ὑπεγράφη χθὲς ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐργοῦργοι. Οὕτω δυνάμεθα ν' ἀναγγείλωμεν πλέον, μετὰ τινος ἀνακούσεως, ὅτι τὸ περιλάλητον λιμενικὸν ζήτημα ἐλύθη τέλος πάντων καὶ ἐτέθη τέρμα εἰς ἀμφισβήτησιν λίαν ζητημῶδης λίαν προσεχῶς ὅθεν ἐπαναλαμβάνονται τὰ διακοπέντα ἔργα, διότι ναι μὲν ἡ ὑπογραφεῖσα σύμβασις θὰ ὑποβλήθῃ εἰς τὴν Κυβερνητικὴν κύρωσιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπέστη ἤδη τὸν ἔλεγχον καὶ τὰς τροποποιήσεις τοῦ Ἰπουργείου ἢ κύρωσιν αὐτῆς; εἶναι ἐκ τῶν προτέρων ἐξασφαλισμένη.

— Πληθον ενταυθα και ανελαβε τα εαυτου καθηκοντα ο Χρησ διορισθεις α. αστυνομος Πατρων κ. Αγ. Αλεωπας. Επι τη ευκαιρια ταυτη πολλα καλα λεγονται περι του κυριου τουτου. Λεγεται περι αυτου οτι ειναι ανηρ εντιμος, φιλοτιμος και δραστηριος και οτι δια των ιδιοτητων του τουτων διαπρεψαν εις τας τάξεις του στρατου και οτι δι' αυτων θελει επισης ευδοκιμησει και εν τη νεα υπαρξια ην παρ' ημιν ανελαβε. Ευχόμεθα τουτου επ' αγαθω του τόπου, ει και γνωρίζομεν προς ποιας δυσχερείας έχει να παλαίση ενταυθα και ποιας εναντιότητας να υπερπηδήση. Ουχ' ήτιον ο κ. Κλεώπας ευρυ έχει ενταυθα στάδιον, να αναδείξη τας καλὰς ιδιότητάς του και να διαφυλάξη την υπόληψίν του. Τό έρ' ημιν άνευ προκαταλήψεως, θέλομεν υποδεικνύει έκαστοτα τα άντικείμενα της ενεργείας του και αναμένομεν να κρίνωμεν αυτών εν τοις έργοις αυτου.

— Ο νέος αστυνόμος επελάθη των έργων του μετ' επιμελείας, άμα δε τη αναλήψει της υπηρέσιας επελάβετο της διαρρυθμίσεως πολλών πραγμάτων παρ' ημιν.

— Η συνεδρίασις του δημοτικού ημών συμβουλίου της παρελθούσης δευτέρας διελύθη εν θερμώ και συγκήσκει συνεπεία έρως μεαζύ των κ. κ. Συμβούλων κατά την συνεδρίασιν ταύτην το σώμα άπεδοκίμασε και ένα των συμβούλων τόν Κασσιπάκον επί αναρμόστω συμπεριφορᾷ, παρενέβη δὲ να επαναφέρη την διαταραχθείσαν εν αυτω τάξιν και αστυνομικός κλητήρ, οστις έκρινε φαίνεται οτι ως τοιοῦτος είχε καθήκοντα να επιτελέσῃ εντός της αιθούσης του συμβουλίου. Λέγεται οτι κατά την συνεδρίασιν ταύτην, μία όμας συμβούλων προέθετο να υποβάλῃ πρότασιν άποδοκίμασε ολοκληρου της πολιτείας του κ. Δημαρχου ως τοιούτου, και οτι προς ματαιώσιν της υποβολής της τοιαύτης πρότασεως, προσκλήθη υπό των φίλων του κ. Δημαρχου, ή έρις ήτις επέφερε την διάλυσιν της συνεδρίασεως. Δεν είχομεν χρείαν των άνω έκτροπων να κρίνωμεν εις ποιον σημειον τραχύτητος περιήλθον αι σχέσεις του κ. Δημαρχου προς το δημοτικόν συμβούλιον, ουδέ ενισχύομεν πλειότερον, τα γινόμενα της δευτέρας, την γνώμην ημών οτι ή διοίκισις του δήμου ημών απέβη αδύνατος υπό την άρχοντίαν του κ. Γ. Ρούφου, και οτι κατέστη πλέον αναπόφευκτος επί του προκειμένου ή Κυβερνητική παρέμβασις. Αναμφισβήτητον έντούτοις είναι οτι υπό τοιαύτην δημοτικήν διοίκησιν τα συμφέροντα του τόπου όσμηρέα καταστρέφονται και οτι ό δήμος φέρεται κατά κρημών, τα δ' άποτελέσματα αυτης δεν θά θραδύνουσι να εκδηλωθώσιν εις όλας τας σχέσεις του κοινωνικού βίου. Δια τουτον, κυρίως τον λόγον έπρεπε να ήμεθα όλοι ολιγώτερον άδιάφοροι προς την κατάστασιν ταύτην.

— Ευχαρίστως έμαθε το κοινόν ενταυθα την προαγωγήν του παρ' ημιν ύπαρροξένου της Γαλλίας κ. Εκ. Γάσπαρη εις Υπόξενον, διότι ό αξιότιμος ούτος κύριος απολαμβάνει ενταυθα πολλής υπολήψεως και θεωρείται άκραιφνής τύπος προξενικού υπαλλήλου άδρόφρονος και έντιβεστάτου της προξενικής υπηρέσιας.

— Δυστυχώς και ήδη κατά το θέρος, επαναλαμβάνεται ενταυθα άτοπον εις θόρειλον πολλὰ κακά και ιδίως την προσβολήν της υγείας της πόλεως, δηλ. όπτονται και κατά την ώραν ταύτην του έτους εις τας παρά την πόλιν έξοχικάς έδους αι έξ αυτης αποκομιζόμεναι άκαθαρσίαι, να σήλωνται εκεί υπό των ήλιον και αναδίδουσι μύσματα μέχρι του προσεχούς μηνός Νοεμβρίου όπταν θά χρησιμοποιηθώσιν ως λιπάσματα. Ενομίζομεν οτι το φρεζόν μάθημα της τελευταίας επιδημίας, ής τας συνεπείας ύφιστάμεθα έτι, ήθελε μάς διδάξει να φειδόμεθα της δημοσίας υγείας πλειότερον, αλλά φαίνεται οτι και τό μάθημα εκείνο μάς έδρε και άφηεν άδιορθώτους.

— Από προχθής όρμει εις τόν λιμένα ημών Γαλλικών θωρηκτών πλοίων.

— Κατά την συνεδρίασιν του Δημοτικού Συμβουλίου της παρελθούσης δευτέρας, περι ής άνωτέρω, ο κ. Δήμαρχος, διά τινος των μελών του συμβουλίου υπέβαλε πρότασιν περι συνολογήσεως δημοτικού θανείου, το Συμβούλιον, μ' όλον οτι δεν επελήθη της περι τουτου συζητήσεως, έννεκα της έν αυτω έγερθείσης καταγίδος, έδειξεν έντούτοις έμφανώς οτι ουδαμώς ήτο διατεθειμένον να δεχθῃ την πρότασιν του κ. Δημαρχου. Η τοιαύτη προς τα δημοτικά θάνασις δυσπιστία του Δημοτικού Συμβουλίου είναι λανθασμένη λογική και επιδοκιμάζεται υπό των δημοτών, διότι ή έννοση δημοτική άρχή κρίνεται άνίκανος να διαχειρισθῃ προπόντως και κατά τα νόμιμα το δημοτικόν χρῆμα. Άνεις το δημοτικόν συμβούλιον δεν άπόκειται να δημιουργήσῃ τι αγαθόν, δε άμύνεται τουλάχιστον όπερ των υπαρχόντων.

— Βισήθησαν πολλοί ενταυθα καταστρατήρα εις το Πταισματοδικεϊον επί παραβάσει αστυνομικής τινός διατάξεως, αλλά παρετηρήθη οτι αι κατηγορίαι κατ' όλον των φίλων του κρατουτος κόμματος άπεσύρθησαν έγκαιρώς. Τοῦτο λέγεται δημοτική δικαιοσύνη.

— Ο Ίεροκλήρ κ. Ηλίας Βλαχόπουλος άσθενών δεν δέχεται επισκέψεις κατά την έορτήν του Προφήτου Ηλίου.

— Καλλίστεον έντευκτήριον κυρίων και κυριών έγένητο ο παρὰ τόν σιδηροδρομικόν σταθμόν Ρίου συνοικισμός, εν ή ιδία έκαστην Πέμπτην και Κυριακήν πολλοί μεταβάουσι δια του σιδηροδρόμου να άκουσώσι μουσικήν και άναπνεύσασιν όλιγον καθαρόν και δροσερόν άέρα. Φέτος έτέθησαν εκεί αι βάσεις καλού έντευκτηρίου, δια της ενεργείας δε και της φιλοκαλίας των περίξ ιδιοκτητών, εις το μέλλον θά κατασταθῃ όλόκληρος ή περιφέρεια εκείνη άσπλητόν έσπρινόν ένδιαίτημα παντός δυναμένου να άποφεύγῃ τόν καύσωνα και τόν κοινωτόν της πόλεως κατά τούς μήνας του θερού, διότι πλην των εκεί ιδρυθέντων λουτρών, της εύκολίας της μεταβάσεως και της φιλοκαλίας των ιδιοκτητών, το μέρος εκείνο κέκτηται και φυσικάς ιδιότητας αξιολόγου.

— Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος άνακαλύψας κατά την περιόδιαν του οτι τινες των έφημερίων ουχί εν τάξει και ώς έδει είχαν τα επί των άγιων τραπέζων και προσκομιδών, έντετέλατο τοις επισκοπικοίς επιτρόποις, να συγχάξαι επισκέπτωνται τούς Ιερούς Ναούς προς εξέτασιν τουτων, και τιμωρίαν των έφημερίων εκείνων, οτινες όλιγοροδοι περι ταυτα. Ομοίως έντετέλατο τοις ιδίοις επισκοπικοίς επιτρόποις, να εξέτασώσι τινες των πνευματικών έχουσι ένταλήτρια γράμματα παρ' άρχιερείω προς έξαγόρευσιν των παραπτωμάτων των χριστιανών, και τινες ήχι' και τούς μένοντας τοιαύτα παρήγγειλε να έξακολουθήσωσι το έργον των, οι δε άλλοι να παύθωσι διότι πολλοί τουτων έφωράθησαν μη έχοντες τοιαύτα, αλλά λέγοντες οτι εινε πνευματικοί κατά προφορίαν δήθεν παραγγελλίαν.

— Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος ημών λαβών υπό ήν αυτου τα Β. Διατάγματα και τας ύπουργικάς έγκυκλίους περι συντηρήσεως των ένοριακών Ίερών ναών, έντετέλατο τοις εύλαβεστάτοις έφημερίοις της πόλεως Πατρών, να του λοιπού μη συνουδώνωσιν έκφοράν Νεκρού από μιάς εις άλλην ένορίαν, άλλ' εις ην άνήκεν ο Νεκρός ένορίαν, και εν τω Ιερῷ Ναῳ ταύτης άναγιώσκηται ή νεκρολογία ακολουθία εκτός των έκκομιζομένων εις τόν μητροπολιτικόν Ναόν.

Φίλε Κύριε Κ. Φιλόπουλε.

Άγνωστοι τινες, αλλά πάντως κακόβουλοι άνθρωποι, διέδωκαν ενταυθα οτι περιήλθον εις παθητικήν θέσιν, οτι έκαμον σιγάσιν των πληρωμών μου και οτι συνεβιβάσθη προξενικήν των θανειστών μου κ. κ. Φέλις και Στ. Άδελ. Ι. Φραγκοπούλου, Γεωρ. Νικανάρ και Διονυσίου Παϊζη. Άπέμνηνι τοιαύτης μυσαρής συκοφαντίας μοι επικύλλεται να δηλώσω οτι τα περι έμου διαδοθέντα είσι κακοηθέστατα ψεύδη και να παρακαλέσω πάντα έχοντα άπίετησιν παρ' έμου όποιανδήποτε να προσέλθῃ εν οιαδήποτε ώρα θέλει να πληρωθῃ, προς δε και να παρακαλέσω παρὰ των άνω θανειστών μου δηλώσιν περι του πόσον έχουσιν ύπόστασιν κι κατ' έμου διαδόσεις.

Δέξασθε κ. τ. λ.
Έν Πάτραις τη 14 Ίουλίου 1888.
Ο φίλος σας
Χρήστος Δ. Χρυσόπουλος

Φίλε Κύριε Χρήστε Δ. Χρυσόπουλε!

Την δήλωσιν ην έξαιτείσθε παρ' ημών, προθύμως σας παρέχομεν, ει και φρονούμεν, οτι ή έγνοσημένη υμών τιμιότης, ή ενεργητική κατάσταση σας και ή έμπορική πίστις σας, είναι ίκανα να περιφρουρήσωσι, κατά πάσας συκοφαντίας ή επιζημίας διαδόσεως, την εν τη άγορᾷ θέσιν σας. Ουχ' ήτιον άπευθόνομεν υμιν την παρουσία, ής δύνασθε να κάμητε χρῆσιν οιανδήποτε θέλητε, δι' ής δηλωόμεν άνεπιφυλάκτως, οτι τα περι συμβιβασμού προς ημάς διαδοθέντα, είσι καθολικηρίαν ψεύδη, οτι και ημεις και ή άγορά σας περιβάλλομεν με την άπεριορίστον εκείνην πίστιν, ής τόσον έδειχθητε πάντοτε άξιοι.

Έκφράζοντες την λύπην μας δια τα διαδοθέντα σας παρακαλούμεν να δεχθῃτε την διαβεβαίωσιν της άπεριορίστου προς υμάς υπλήψεως μας, μεθ' ής διατελούμεν.

Οί Φίλοι σας
Φέλις και Στ., Άδελφοί Ι. Φραγκοπούλου,
Δ. Παϊζης, Γ. Ν. Νικανάρ.

Η ψαμμιάσις εν Πάτραις.

Φίλε Κύριε Συντάκτα

Από τινος μεγάλης καταλαλείται το ύδωρ της πόλεως ημών ως ψαμμιόγονον, έσχάτως δε οι την νόσον ταύτην πάσχοντες πράγματι ή κατά διάνοιαν, (δεν αισθάνονται ένίοτε πόνοους κατά την όσφν ή βλέπουσιν έκκαθήμενον επί των παρειών του ούροδοχείου αυτών, στρώμα και ούρικων άλλων, ιδίως μετά παραταμένων άκαθάρτων του άγγείου ή μετά οινόποσιν ή ζυθοποσιν ή παρβολικών), συνελθόντες φαίνεται καθ' όμιλον και έξομολογηθέντες τόν πόνον των, άπεφάνθησαν οτι 90,95,98 ή 99 1/2 τοις 0/0 οι κίκοι των Πατρών πάσχουσιν υπό ψαμμιάσεως, ως αίτιαν δ' εδρον την κακήν ποιότητα του ύδατος. Και προς επικύρωσιν μέν των λόγων των ή πικαλούνται την μαρτυρίαν του δεινός Ιατρού, οστις διεβεβαίωσε δήθεν αυτους περι τουτου, προς άποσθένσιν δε της νόσου ή προς παρκάτω λυσιν της περαιτέρω πορείας αυτης προμηθένονται ύδωρ προς πόσιν εκ διαφόρων φρεατιών ή πηγών κυρά την πόλιν πηγάζουσιν, ως λ. χ. εκ του φρεατός Άγίου Άλεξίου, εκ της παρά την πρόην οικίαν Έμμανουήλ Παπα πηγής, της γυνωστικής υπό τό όνομα της Αϊτιάς, έναντι της όποιας κατοικεί και έξ ής ύδρεύεται και ό άστυχίς μόνος λοβίων της πόλεως ημών, χρησιμεύων ούτως ως παράδειγμα μη ψαμμιώντος πολίτου κλπ. Τό άστέιον δ' είναι οτι δεν παραπονούντι κατά τό ύδατος οι κάτοικοι της πόλεως, άλλ' ιδίως τινες των υπαλλήλων οτινες, φέροντες μεθ' έαυτων την νόσον εκ του πατριακού είκου ή δυσε άθρητικής διαθέσεως εκ κληρονομίας, έπιρριπτόσιν άπασαν την εσθλήν της δυσπραγίας αυτων επί του λαμπρού όντος ύδατος της πόλεως ημών, δι' όπερ καυχώμεθα και δικαίως.

Και την μέν επικουρίαν υπέρτης γνώμης αυτών των όνομάτων των συναδέλφων μου άποκορώω, διότι ουδέις πιστάω των κυρίων Ιατρών δύναται σπουδαίως να ίσχυρισθῃ οτι ή ψαμμιάσις ως αίτιαν άναγνωρίζει την κακήν του ύδατος ποιότητα, άλλως δε και υπό την έποψιν ταύτην το ύδωρ της πόλεως ημών είναι πολλῶ καθαρότερον του ύδατος έτέρων πόλεων ως λ. χ. του των Άθηνών, όπερ ού μόνον άθρησίαν άλλων έμπεριέχει, αλλά και έμβρέλλας και παλαιόπαπουσας και όλοκληρους ένδυμασίας ανθρώπων και πτώματα διασφύραν ζώων όρατών τε και άοράτων. Ο θέλων να κρίνῃ περι της ποιότητος του ύδατος πόλεως τινος δεν άρκει να καθίσῃ παρά την τράπεζαν κασφενείου και εν όμορφονία μετά των όμοια φρονούντων να λέγῃ οτι τὸ νερό των Πατρών, λ. χ. είναι

βαρύ, είναι μολύβι, έμπεριέχει άλατα (όποια και όποια) γεννά την ψαμμίασιν έξ ή. υποφέρουσιν άπαντες σχεδόν οι κάτοικοι κλπ. κλπ. αλλά πρέπει, εάν έχη γνώσεις τινάς φυσικάς και χυμικάς, έστω και στοιχειώδεις, να μεταβή εις την πηγήν, ίνα έδη διά τίνων λιθωδών ή γεωδών στρωμάτων διέρχεται το εις την πόλιν δι-οχευόμενον ύδωρ, εάν εκ πολλών μερών και πολύ άπ' άλλήλων άπεχόντων και διαφόρων ή μη γεωλογικής συστάσεως συλλέγεται ή έξ ένός μόνου πηγάζει, εάν έκέρη εκ του βράχου μολ' όρμη; ή ήρέμα, εάν παρά την πηγήν φύονται φυτά ύδροχαρή ή λυμναία, εάν το έκφευγον και καρβ την αρχικήν δεξαμενήν ρέον ύδωρ άφίγη το κοινώς λεγόμενον πορτί επί των ύπ' αυτού διαβεβαχο-μένων λίθων, εάν εν αυτώ ζώσι βιάτρωχοι ή άλλια ύδροβία ζώα, όπερ μαρτυρεί περί του βαθμού της θερμότητος του ύδατος: κλπ. Και τέλος να πα-ρατηρήση έποια ή φαινομένη έπιρροή του ύδατος επί της υγείας των κατοίκων, και τότε ν' άπο-φανθή περί της ποιότητος αυτού. Άλλά θα μοι είπωσι: Και τίς δύναται να ίσχυρηθ ή έχει άπάσαι τας γνώσεις ταύτας ή την άυταπάρνησιν ν' άφίγη την παρ' τα κάρρονία ήρεμον αυτού θέσιν και να μεταβή πεζή (διότι έφ' άμάξην δέν είναι δυνατόν να υπάγη) εις την πηγήν ίνα έδη πάντα ταύτα και κρίνη; Τότε, τοις άπαντι, ές παρατηρήτωσι την ύψιν των κατοίκων εν γένει ίνα πεισθώσιν ότι το ύδωρ των Πατρών είναι ά-ξιον της άρίστης φήμης ής άπολαύει, διότι οι κά-τοικοι πάση ήλικία είσιν άνοηροί, την ύψιν, εύ-ειδί, και εύτραφείς, μη πάσχοντες ως επί το πολύ υπό νόσων του στομάχου και του λοιπού πεπτι-κού συστήματος, πλην των τακτικών φοιτητών των αντιστοιχούντων, το δε βιβύ γήρη: δέν είναι στεφανίον κα' ήμιν, ως έμφανίζεται εκ των κα' έπί ήτ' έμού έμφοσιωμένων στατιστικων των άνοηθών παιδιών, διότι άνθρωποι ύπερ-ζηλοντούτες δέν λογίζονται εν Πάτριας ώ γέ-ροντες, έχουσι δέ την ύψιν άνωθραν, τας δέ δυνά-μεις πάσας ψυχικάς τε και σωματικάς άκμαίας και άμοζούσας εις πολύ νεωτέρας ήλικίας άν-θρώπων.

Άλλ' επανέλωμεν εις την ψαμμίασιν. Άπαν-τες οι συγγραφείς παραδέχονται ότι ή ψαμμίασιν και ή λιθίασιν δέν γίνονται εκ του άνοημένου ύδατος άλλ' έξ άλλων αίτιας, ήτοι εκ της κακής διαίτης ή είσι κληρονομικά. Ήσφαλμένως δέ ο πολυς κόσμος θεωρεί ότι είσιν τής ψαμμίασεως νόσον των νεφρών, διότι έξ έναντίας οι νεφροί εί-σιν υγιέστατοι και λειτουργοίσι πλέον του δέν-του: πρός άπαλλάγην του οργανισμού υπό των πλεον-ταζόντων άλάτων ή ζέων. Ίδου τί λέγει ο είδι-κώτατος περί τα τοιούτου είδους νοσήματα Άγ-γλος Ιατρός THOMPSON κατά μετάφρασιν του ά-ξίου συναδέλφου κ. Χαραμη. «Κατ' αρχήν ή άρ-θριτική διάθεσις καθώς και ή εν περισεσι παρα-γογή ουρικού ζέως: εν τοις ουροίς είναι άποτελο-μα άτελούς άφομοιώσεως όφειλομένης εις αυτόν τον έντερικόν σωλήνα ή εις τά έργατα τά όποια ώ: εκ της λειτουργίας των είσι στενωγών συνδεσ-μένα μετ' αυτού. . . . Ή τάσις λοιπόν πρός παρα-γογήν ουρικού ζέως: εν άρθρία ούδέν άλλο είναι κατ' εάθος ή έκείνο το όποιον ονομάζομεν ήπατι-κήν άδράνεια. Το ήπαρ ή οίονδήποτε άλλο ό-μογενές όργανον δέν έπρίκει όσον όφείλει και δέν έξαφανίζει καταστρέφον ή τι έπρεπε.

Προσάθεια αναπληρωματική και επανορθωτική έπέρχεται τότε εκ μέρους των νεφρών και εις το αυτο-φρέλλεται ή παρουσία άνωμάλου ποσότητος ουρι-κών άλάτων εις τας έκκρίσεις των όργάνων τού-των. . . . Μόλις φθάσωσιν εις τούς νεφρούς: τά όργανά ένίοτε καταθέτουσι ψάμμους, αίτινος, άν δέν εκ-θληθώσι θα χρησιμεύωσιν ως πυρήν πρός σχημα-τισμόν λίθου, όστις θα ήναι κατ' αρχήν: νεφρικός θα καταλήξη δέ θάττον ή βράδιον εις άλλήλη λί-θου της κύστεως. Ήάν ούτω βαίνουσι τά πράγ-ματα είναι εύόητον πως ό σχηματισμός της ου-ρικής ψάμμου δέν δύναται να θεωρηθ ή ποσώς ως έκδήλωσις διαρκούς παθολογικής καταστάσεως των νεφρών, τούταντιον μάλιστα οι νεφροί είναι υγιείς, λειτουργοίσι δέ κακώς, διότι διά της ύ-

περιέτρου ενεργείας τώντείνουσι να συμπληρώσωσι την λειτουργικήν ανεπάρκειαν άλλου όργάνου. Το άλληθες λοιπόν φάρμακον δέν συνίσταται εις το να διεγείρωμεν τούς νεφρούς οίτινες ήδη λειτουργοίσι περισσότερο του δένουτος, ούτε να μαστίσωμεν τον ήπαρ όστις έλκει δι' όλων του των δυνάμεων, αλλά πρέπει να ζητήσωμεν μεταξύ των έλεκόντων ήπαρων τίς δέν έλκει καλώς και τοιούτο να μαστίσω-μεν, ό δέ άνηρός ήπαρ του όργανισμού είναι το ήπαρ.

Τίς λοιπόν ή αίτια της ψαμμίασεως, θα έρω-τήσωσιν οι κ.κ. ψαμμιώντες; Ή κακή διαίτα τοις άπαντι. Πολλοί νομίζοντες ότι βλάπτει το βόειον κρέας άπέχουσι τούτου και έξαικολουθοίσι την έ-πέραν ολιουπράν ήδόν ήν πορεύονται, πίνοντες δηλ. οίνοπνεύματα (το καταφραμένον όρεκτικόν ό-περ θβπλασιάζεται παλλάκις), τρώγοντες γλυκύ-σματα ή λιπαράς τροφάς και το πάντων σπουδαί-οτον, καθήμενοι ά κίνητος εν τοις κάρρονίοις ή τοις γραφείοις αυτών, είτε έμποροι τυγχάνουσιν είτε έπιστήμονες. Δυστυχώς εις τας καταχρήσεις ταύτας προσεχώρησαν έσχάτως παρ' ήμιν και οι γυναικες, διότι και οίονπνεύματα γίνονται, ιδίως έκλεκτών και κατ' άκολουθίαν ίσχυρών και γλυ-κυσμάτων ούκ ολίγων: διότι το πριν λεγόμενον γλυκόν της κουταλιάς κατ' τας οικονομικάς έστιάς άντεκατέστησαν οι διάφοροι πάσται, άγροζόμενοι μάλιστα κατ' εύθειαν εκ του ζαχα-ροπλαστίου, των πλείστον κυριών μη καταδεχο-μένων ν' άσχολώνται εις τοιούτου είδους άσχολία. Το χείριστον δέ πάντων είναι ότι πλείστοι των συμπολιτών ήμων σμειθίζουσι να τρώγωσι γλυκύσματα μετά το φαγητόν μεταδίδοντες την κακήν ταύτην συνήθειαν και εις τά τέκνα αυτών, έμφ το τοιούτον τυγχάνει έπιβλαβέστατον ιδίως εις τούς πάσχοντας ψαμμίασιν, ή τούς φέροντες την προδιάθεσιν προς την νόσον ταύτην, διά τε της οίνοπνευματοπασίας, έστω και μετρίως, και της άποφυγής πάσης παρατεταμένης κινήσεως εν τώ έλευθέρω αέρι.

Ίδου δέ τί λέγει και ό Thompson περί διαίτης: «Είναι γενικώς παραδεχόμενον ότι ή διαρκής πα-ρούσα ουρικών ζεωμάτων εις τά ούρα δεικνύει ότι πρέπει ν' αποφεύγωμεν τας ά ζω το ύχο υς τροφάς (κρεατώδεις), ούδ'όλιως όμως άπεδεχθ ή εκ της ποίσεως ότι ή πιστή ή ήρησις του κανόνος τούτου συνεπέφρα τέλεσφορα άποτελέσματα. Ήνδ καταρθώσιν ταύταντιον άσφαλώς ή ελάττωσις των ουρικών άλάτων διά διαίτης εκ διαμέτρου αντίθετον.

« Τρεις είσιν οι κατηγορίαι των τροφών, ών ή χρήσις πρέπει να ήναι μεμετρημένη και αυται είσι τά οίνοπνεύματα, τά λιπαρά και τά σακχαρώδη: οι πάσχοντες θα πράξωσι κάλ-λιστα εάν διαρρήξωσι πάσαν σχέσιν προς τά οί-νοπνευματώδη ποτά. Το οίνοπνευμα είναι όχι μό-νον άχρηστον εις την υγείαν των πλείστον ανθρώ-πων, αλλά παλλάκις και λίαν έπιβλαβές. Ίδίως επί της προκειμένης παθήσεως, δηλ. της άδρανείας του ήπατος είναι ο λείριον. Είς τούς μη δυναμένους να ύποστώσι την θυσίαν ταύτην έπι-τρέπεται μικρά όδοσις έλαφρού οίνου, αλλά πάν-τοτε άπαγορεύεται ή χρήσις ίσχυρών οίνων και ίσχυρών ζώων άκμα.

« Η σακχαρίς ύπ' όλας τας μορφάς πρέ-πει αυστέρως ν' άπαγορευθ ή εις τούς πάσχοντας. Ήπί τέλους τά λιπαρά (βούτυρον, έλαιον, πα-χύ κρέας) έπιτρέπονται εν μετριοτάτη ποσότητι. Άποχή εκ των ουσιών τούτων ευκόλυνει πολύ την ενεργείαν του ήπατος και συνάμα την ανα-πληρωτικήν έργασίαν των νεφρών. Δύναται τις να θεβαιώση εκ της ποίσεως ότι διά το ού τρώ-που το ού του τής διαίτης: πολύ περισσότερο ή διά της άποχής από του κρέατος έξαφανίζον-ται τά ζήματα του ουρικού ζέως. Ήάν έμποδίσω-μεν μερικώς ή καθ' ολοκληρίαν τά οίνοπνευματώδη, εάν άπαγορεύσωμεν πάντα τά περιέχοντα σακχαριν και έπιτρεψώμεν μετρίαν χρήσιν των λιπαρών, μί- λέξει, εάν δίδωμεν τροφήν ά ζω το ύχο υς (κρεα-τώδη δηλ.) και άπαγορεύωμεν μόνον τας ύδραν' θα κούχο υς τροφάς, όφειλομένον περισσό-τερον και καλλίτερον τον πάσχοντα ή συμβουλεύ-

οντες αυτώ την έναντίαν διαίταν.

« Άπαγορεύονται οι πολύ γλυκείαι όπωρα, οι σταφυλαί, τά άπίδια, τά δαμάσκινα. Μικρά πο-σότης σαλάτας δέν βλάπτει.

« Πρέπει να συμβουλεύωμεν τούς πάσχουσι πολλήν άσκησιν και άνασκεπταμένον αέρα. »

Αυτά λέγει ό Thompson, Κύριος ψαμμιώντες και ούχι να πίνετε νερό πηγαδίοτο και όχι του ύ-δραγωγείου. Το ύδωρ των Πατρών είναι εκ των καθαρωτέρων και υγιεστερών της Έλλάδος, άπο-λαύει δέ φήμης προαιωνίου ήν δέν δύνασθε ύμεις οι ψαμμιώντες ν' άμαυρώσσητε.

Αρ. Η. Κορύλλος.

Ο πλούτος και τα χρέη του έθνους.

Το έθνικόν ίσοζύγιον, περί ου έγένετο ήδη λόγος εν τώ «φορολογουμένω», παριστά την εικόνα της οικονομικής κινήσεως του έθνους, ήτοι την του κινήτου πλούτου αυτού, ούχι δέ και την εί-κόνα της γενικής πλουτολογικής καταστά-σεως αυτού, ήτοι την του κινήτου και άκινή-του εν γένει πλούτου του έθνους. Έκτός του εν τώ έθνικώ ίσοζυγίω φαινομένου κινήτου πλού-του ύπάρχει και έτερος έθνικός πλούτος, άκίνη-τος ως επί το πλείστον, περί ου δέν γίνεται λό-γος εν τώ ίσοζυγίω, καθότι ούτος δέν άποτελεί άντικείμενον αυτού. Ο πλούτος ούτος είναι άν-τικείμενον του έξεταζόντος την γενικήν πλουτο-λογικήν κατάστασιν του έθνους. « Ο πλούτος, λέγει ό πρώτανος των παρ' ήμιν οίκονομολόγων και καθηγητής εν τώ έθνικώ Πανεπιστημίω Γω. Σούτσος, δέν συνίσταται εις το περίσσευμα μόνον των εισόδων επί των έξόδων, άλλ' εις την άκα-θάριστον εν γένει της κοινωνίας πρόσδοον. » Διά να έχωμεν δέ έντελήν ιδέαν της εν γένει πλου-τολογικής καταστάσεως του έθνους, πρέπει να έ-ξετάσωμεν και τον εν γένει έθνικόν πλούτον, κι-νητόν και άκίνητον.

Ο έθνικός πλούτος συνίσταται από τον υλι-κόν και τον ήθικόν πλούτον του έθνους, από το υλικόν και το ήθικόν αυτού στοιχείον. Και ό μέν υλικός πλούτος άποτελεί την υλικήν, ό δέ ήθικός την ήθικήν ευεξίαν και εύημερίαν της κοι-νωνίας. Είναι δέ άναγκαία άρμότερα ταύτα τά στοιχεία, όπω: προσούση έθνός τι. Διότι άνευ μέν του υλικού πλούτου δέν καλλιεργείται και δέν προάγεται ό ήθικός, άνευ δέ τούτου εκάινος δέν έχει ούδεμίαν αξίαν. Ήπομένως άνευ της συνυάρξεως άρμότερων δέν παράγεται και δέν ύπάρχει έθνική πρόδος. Έάν ό υλικός πλούτος δέν ύπήρχε παρά τοις Άθηναίοις, ούτε τοις Πέρ-σας θα ένίκων, ούτε τον Παρθενώνα θα ήγειρόν, ούτε την Έλλάδα θα έλάμπρυνον, ούτε τον πο-λιτισμόν θα προήγον, ούτε την ανθρωπότητα θα ευηργέτουν. Άνευ δέ της ήθικής και διανοητικής άναπτύξεως και πρόδου αυτών, ό πλούτος έ-κείνος θα τοις ήτω άχρηστος, ή θα έδαπανάτο εις μάταιότητα, εις άδόξα έργα. Ήθική στήριχθέντα εις μόνον τον υλικόν πλούτον, άμελήσαντα του ήθικου, άπωλέσθησαν, και μόνον τά όνόματα αυ-τών αναφέρει άπλώς ή Ιστορία, ούδέν δέ ένδο-ξόν έργον, ούδέν λαμπρόν κατόρθωμά, ούδεμίαν ήθικήν πρόδοον, ούδεμίαν προς την ανθρωπότητα ευεργεσίαν. Ή δέ Σπάρτη, θμελήσαντα του υλικού πλούτου και περιορισθείσα εις την πολεμικήν δό-ξαν, ούτε τον ήθικόν πλούτον έκαλλιεργήσεν, ούτε έπομένως διανοητικώς έμορφώθη, ούτε ήθικώς προώ-δευσε, ούτε σπουδαίον τι έργον κατόρθωσεν, ούτε οι πολεμικάί άδραναι της συνετέλεσαν καθόλου εις την ευημερίαν αυτης. Ή Ιστορία λοιπόν κα-ταδεικνύει, ότι ό κόσμος δέν θεμελιούται ειμή εις υλικά θεμέλια, έφ' όν βασίζονται και τά ήθικά οικοδομήματα των έθνών. Ο μέγας της Γαλλίας φιλόσοφος και πολιτειολόγος Μοντεσκιος λέγει, ότι α ή Άγγλία ήτο, είναι και έσεται άήτητος, διότι σπριζείται επί χρυσών θεμελιών,» έννοών τον πλούτον του Άγγλικού έθνους. Ο δέ περι-ώνυμος Βολταίρος λέγει, ότι εάνευ των υπέρ-λευθερίας άγώνων των Έλλήνων ή Ανθρωπό-τη; θα ήτω είσότη βυθισμένη εις την δουλείαν,

την ἀμάθειαν καὶ τὴν βερβηρότητα. Ὁ ὕλικός λοιπὸν καὶ ἠθικός πλοῦτος εἶναι τὰ δύο στοιχεῖα, ἐφ' ὧν θεμελιόσται ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου, καὶ οἱ δύο παράγοντες τῆς ἐν γένει ευθυμερίας καὶ πλούτου τῶν ἐθνῶν, ἐφ' ὧν στηρίζεται καὶ ἡ δόξα αὐτῶν.

Ὁ ἐθνικός πλοῦτος συνίσταται, ὡς εἴρηται, ἀπὸ τῶν ὕλικῶν καὶ τῶν ἠθικῶν πλοῦτον τοῦ ἔθνους, οὐχὶ δὲ ἀπὸ τὸ ὕλικόν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἠθικόν στοιχείον.

Οἱ ἰσχυρίζομενοι, λέγει ὁ Σούτσος, ὅτι ὁ πλοῦτος συνίσταται εἰς μόνον τὰ ὕλικὰ πράγματα θέλουσι βεβαίως παραδεχθῆ, ὅτι τὰ ἔργα τῶν ἐκαστικῶν καὶ πλαστικῶν τεχνῶν ἀπαρτίζουν μέρος τοῦ ἰδιωτικοῦ ἢ τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου, ὅχι διότι συνίστανται ἐκ λίθου ἢ μαρμάρου, ἢ χάρτου ἢ ὑφάσματος, ἀλλὰ διότι ἐμποιοῦσι τὴν αἴσθησιν τοῦ καλοῦ, διότι ὑποκινοῦσιν ἐν ἡμῖν ἡδέϊαν καὶ εὐχάριστον συγκίνησιν. Καί, σφρίζοντες ὅτι ὁ πλοῦτος συνίσταται εἰς μόνον τὰ ὕλικὰ πράγματα, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰ πνεύματα τῆς διανοίας καὶ τὰ φιλολογικὰ ἔργα, τὸ μὲν γραφεῖον τοῦ Βασιλεῦτος καὶ τὸν κάλαμον τοῦ Σατωβριάνδου ἀνομιλοῦμεν πλοῦτον, τὰς δὲ δυνάμεις τὰς παραγωγούσας τὴν ἀμερικανικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ παραγκωνίζομεν ὡς ἀγνοῦς.

Καὶ εἰ μάλιστα δίκαιον ὁ σεβαστὸς ἡμῶν Καθηγητὴς, διότι ἐν, κατὰ τὸν μέγαν οικονομολόγον Σαίη, «τὰ ἄλλα προϊόντα καὶ χρησιμότητος μετέχουσι καὶ ἀξίας,» τότε ταῦτα ἀπαρτίζουν ἀληθῆ πλοῦτον, διότι, κατὰ τὸν ἡμέτερον καθηγητήν, «ὁ πλοῦτος συνίσταται εἰς τὰ χρήσιμα τὰ περιβεβλημένα ἀξίαν». Ἐπομένως καὶ τὰ ἠθικὰ ἀξίαν ἔχοντα ἔργα, ἢτοι τὰ διανοητικὰ προϊόντα ἐν γένει ἀποτελοῦσιν ἠθικόν πλοῦτον, διότι ὅσῳ ὁ ἄνθρωπος ἀξιάται τὰς ἰδέας καὶ τακτοποιεῖ τὰ ἦθη αὐτοῦ, ὅσῳ πλουτεῖ. «Τὰ ἄλλα λοιπὸν προϊόντα, διατηρούμενα καὶ μεταβιβάζομενα διὰ τῆς ἀνθρώπου, ἢ παγιοῦμενα διὰ τῶν χαρακτηρῶν καὶ τῆς γραφῆς, πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς πλοῦτος πρᾶγματικὸς καὶ λυσitelῆς.»

«Εἰς αὐτὴν ὁφείλει ἡ πολιτικὴ κοινωνία τὴν πρόσθετον αὐτῆς εἰς τοὺς σοφοὺς νόμους, εἰς τὰς ἀρχὰς συνετῆς καὶ πατριωτικῆς κυβερνήσεως, εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς, ἀπαντὰ ἄλλα προϊόντα. Εἰς αὐτὴν ὁφείλει τὴν εὐπορίαν, τὴν ὑγιεινὴν αὐτῆς εἰς τὰς ἐπιστήμας, τὴν γυμνασίαν, τὴν φυσικὴν, τὴν μηχανικὴν, τὴν ἱατρικὴν, ἄλλα πλοῦτη. Εἰς αὐτὴν ὁφείλει τὰς τέψεις αὐτῆς; εἰς τὸν μουσικόν, τὸν ζωγραφικόν, τὸν ἀρχιτεκτονικόν, τὸν ποιητικόν, τὸν ἀγαλματοποιικόν, τὸν ἠθοποιικόν.»

«Ὡστε μεταξὺ τῶν ἐκποιοῦτων τὴν ἕλλην καὶ τῶν περὶ τὴν ἄβλον παραγωγῆν ἀσχολουμένων ὑπάρχει ἀμοιβαίότης ὑπηρεσιῶν καὶ συμφερόντων, ἐκάστη δὲ τῶν δύο τούτων πολυπληθῶν τάξεων τῆς κοινωνίας δὲν ὑφίσταται εἰμὴ διὰ τῆς ἀλληλουχίας πρὸς τὴν ἄλλην, ὡς ἡ ψυχὴ τῷ σώματι.»

«Ὡστε πλοῦτος δὲν εἶναι μόνον ὁ ὕλικός πλοῦτος, ὡς φρονοῦσι τινες, κατέχοντες τοιοῦτον, καὶ μὴ ἔχοντες καμμίαν ἰδέαν περὶ τῆς ἠθικῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἠθικός πλοῦτος ἐπομένως πλοῦτος δὲν ἔχουσι μόνον οἱ κατέχοντες ὕλικὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔχοντες ἠθικὴν ἀξίαν, διότι αὕτη ἀντιπροσωπεύει ἠθικὸν πλοῦτον. Οὗτοι δὲ εἶναι τὸσφ πολυτιμότεροι ἐκείνων, ὅσφ ἡ ψυχὴ εἶναι πολυτιμότερα τοῦ σώματος, καθότι οἱ μὲν καταγινόμενοι περὶ τὴν ὕλικὴν παραγωγῆν ἀποτελοῦσι τὸ σῶμα, οἱ δὲ περὶ τὴν ἄβλον τὴν ψυχὴν τῆς κοινωνίας.

Ὁ δημιουργὸς τῶν χρησίων, λέγει ὁ Σούτσος, καλεῖται παραγωγὸς χρεῖμα δὲ ἡ πλοῦτος τὸ πρῶτον τῆς διανοητικῆς ταύτης ἢ ὕλικῆς ἐνεργείας, καὶ παραγωγὸς πᾶσα πρᾶξι χρησιμοποιοῦν ἔχουσα ἀποτελέσμα.»

Τὸ ἔθνος λοιπὸν ἔχει παραγωγὸς ἠθικοῦ πλοῦτου καὶ παραγωγὸς ὕλικου πλοῦτου. Οἱ μὲν ἐργάζονται διὰ τῆς διανοίας, οἱ δὲ δι' ὕλικῶν μέσων, εἰς ἀσυμμετέχει μὲν καὶ ἡ διάνοια, διότι αὕτη ἀπαιτεῖται ἐπὶ πάσης ἐργασίας, ἀλλ' αὕτη δὲ

ἀποτελεῖ τὸ κύριον στοιχείον τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ πλοῦτος αὐτῆς.

Ἡ ἔθνικὴ λοιπὸν παραγωγὴ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τῆν παραγωγῆν ὕλικῶν καὶ ἄβλων προϊόντων.

«Ἡ ἔθνικὴ πρόσδος, ἐξακολουθεῖ ὁ Σούτσος, συνίσταται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν προσόδων τῶν ὑπὸ τῆς ἔθνικῆς δραστηριότητος παραγομένων.»

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται, ὅτι πλοῦτος μὲν εἶναι τὸ σύνολον τῶν χρησίων, ἅτινα κέκτηται τὸ ἔθνος καὶ ἅτινα εἶναι προϊόν παραγωγικῆς ἐργασίας διαρκούς, ἐπιπλέον δὲ παραγωγὴ τὸ κατ' ἔτος προϊόν τῆς ἐργασίας ταύτης.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγχύζηται ἡ ἔθνικὴ παραγωγὴ καὶ κατανάλωσις πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν, καθότι καὶ μὲν αὗται ταυτίζονται ἐν μέρει οὐχ' ἦτον ἐξαισθητῶν αὐτὰς ἰδιαίτερος, διότι ἡ μὲν παραγωγὴ παριστά τι ἐν γένει παράγεται ἐν τῷ τόπῳ, εἴτε ἐξάγεται εἴτε μὴ, ἡ δὲ κατανάλωσις παριστά τι ἐν γένει καταναλίσκεται ἐν τῷ τόπῳ, εἴτε εἰσαγόμενον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἴτε παραγόμενον ἐν τῷ τόπῳ. Ὡστε ἡ μὲν παραγωγὴ ἀπαρτίζεται ὅχι μόνον ἀπὸ τὰ ἐξαγόμενα ἐγγώρια προϊόντα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἐν τῷ τόπῳ καταναλισκόμενα τοιαῦτα, ἢ δὲ κατανάλωσις ἀπαρτίζεται ὅχι μόνον ἀπὸ τὰ εἰσαγόμενα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἐν τῷ τόπῳ παραγόμενα καὶ καταναλισκόμενα. Ἡ εἰσαγωγὴ παριστά τι ἐν γένει εἰσαγεί, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ τι ἐν γένει ἐξάγει ὁ τόπος. Ὡστε παραγωγὴ πλοῦτου καὶ κατανάλωσις δὲν ἀντιστοιχοῦσιν ἐντελῶς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν, ὅ ἐστι δὲν ἀντιστοιχοῖ ἐντελῶς ἡ παραγωγὴ πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν, διότι πολλὰ προϊόντα ἐν τῷ τόπῳ παραγόμενα ἐν τῷ τόπῳ καὶ καταναλίσκονται, οὔτε ἡ κατανάλωσις πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν, διότι δὲν καταναλίσκονται μόνον τὰ εἰσαγόμενα προϊόντα, ἀλλὰ καὶ ἡμεδᾶπά τοιαῦτα, ἐν τῷ τόπῳ δηλ. παραγόμενα. Ἐκτὸς δὲ τούτου παρατηροῦμεν, ὅτι ἐν Ἑλλάδι σχηματίζεται ἀδιακόπως πολὺς πλοῦτος χωρὶς νὰ ἐξάγηται τούτων ἀποτελοῦσι πρὸ πάντων αἱ ἀκίνητοι κτήσεις, ἢτοι αἱ πολυπληθεῖς οἰκοδομαί, τὰ παντοειδῆ ἀκίνητα κτήματα, ἢ ἐμπόρευσις ἐθνικῶν γαιῶν, ἢ κατασκευὴ δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἔργων, τὰ ἐθνικὰ οἰκοδομήματα κτλ. Ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀκίνητον ἐθνικόν πλοῦτον, εἶναι παραγωγὴ σπουδαίου πλοῦτου χωρὶς νὰ ἐξάγηται καὶ χωρὶς ἐπομένως νὰ εἰσάγηται ἐν τῇ τῆς χρηματικῆς εἰσαγωγῆς στήλῃ τοῦ ἐθνικοῦ ἰσοζυγίου. Ἐν Ἑλλάδι προσέτι καταναλίσκεται πολὺς πλοῦτος χωρὶς νὰ εἰσάγηται τούτων ἀποτελοῦσι τὰ παντοειδῆ προϊόντα τῆς γεωργίας καὶ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἅτινα καταναλίσκονται ἐν τῷ τόπῳ, χωρὶς νὰ εἰσάγονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ χωρὶς ἐπομένως νὰ ἀναγράφονται ἐν τῇ τῆς χρηματικῆς ἐξαγωγῆς στήλῃ τοῦ ἐθνικοῦ ἰσοζυγίου.

Παρατηροῦμεν προσέτι ὅτι τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα δὲν καταναλίσκονται ἅπαντα ἐν τῷ τόπῳ, τούτῃ δὲν καταναλίσκονται ὅλα ὅσα εἰσάγομεν, καθότι μέρος αὐτῶν ἐξάγεται ἐκ νέου εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπερ γίνεται κυρίως ἐν Σύρῳ, ἢτις προμηθεύει ἐμπορεύματα εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, Σμύρνην κλπ. Ἐπομένως δὲν ἐξάγομεν μόνον τὰ ἐγγώρια προϊόντα, ἀλλὰ καὶ ποσὸν τι ἐμπορευμάτων, ἅτινα ἔχομεν εἰσαγάγει προηγουμένως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εὐτῷ δὲ διὰ τοῦ διαμετακομιστικοῦ τούτου ἐμπορίου παράγεται καὶ νέος πλοῦτος.

Ἡ ἔθνικὴ λοιπὴ παραγωγὴ καὶ κατανάλωσις πλοῦτου ἀπαρτίζουσι ἰδιαίτερον ἀντικείμενον, ἀνεξάρτητον τῆς ἔθνικῆς χρηματικῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, αἵτινες ἀπαρτίζουσι τὸ ἀντικείμενον τοῦ καθολικοῦ, ἢ ἔθνικοῦ ἰσοζυγίου. Ἐνδέχεται ἢ ἐν γένει χρηματικὴ ἐξαγωγὴ νὰ ᾖ καὶ μεγαλειτέρα τῆς ἐν γένει χρηματικῆς εἰσαγωγῆς, καὶ ἐν τούτοις ὁ ἐν γένει ἔθνικός πλοῦτος νὰ αὐξάνη, καθότι ἀδιακόπως, ἐκτὸς τῆς παραγωγῆς τοῦ κινήτου πλοῦτου, γίνεται καὶ δημιουργία ἀκινήτου τοιοῦτου, διότι ἐγείρονται πολυπληθεῖς οἰκοδομαί, σχηματίζονται πόλεις καὶ κώμαι, ἐκείνου πρῶτον ἦσαν χωριά, γίνονται δὲ μάλιστα καὶ δημοτικὰ ἔργα, δημιουργοῦνται πολυτίμητα κτή-

ματα ἐκεῖ ὅπου πρῶτον ἦσαν γαῖαι ἀκαλλιεργηταί κτλ. Πάντων τούτων ἡ ἀξία ἀπαρτίζεται κατὰ μίγα μέρος ἐκ τῆς ἐν τῷ τόπῳ γινομένης ἐργασίας. Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἀκινήτου τοῦ πλοῦτου, σχηματίζεται καὶ πολὺς κινήτος τοιοῦτος, καθότι καθεκᾶστην δημιουργοῦνται σπουδαία ἰδιωτικὰ περιουσία. Ἄπας οὗτος ὁ κινήτος καὶ ἀκίνητος πλοῦτος ἀποτελεῖ ἐθνικόν πλοῦτον. (ἀκολουθεῖ) I. A. Γ.

ΣΙΑΠΡΟΔΡ. Πειραιῶς - Ἀθηνῶν - Πελοποννήσου.

Ἀπὸ τῆς προσηχῆς Παρασκευῆς 15 τρέχοντος, καταργεῖται ἡ πρῶτὴ ἀμαξοστοιχία τῶν λουτρῶν Ῥίου—Ψαθοπύργου, ἀπὸ αὐτῆς δὲ θέλουσι κυκλοφορεῖ αἱ κατωτέρω ἀμαξοστοιχίαι τὴν ἐσπέραν ἐκ Παιτρῶν εἰς Ῥιον καὶ ἀνάπαλιν.

Πρῶτὴ ἐσπερινὴ ἀμαξοστοιχία. 404/103.

Ἀμαξοστοιχία. 404 ἀναχ. ἐκ Παιτρῶν	6.15 μ.μ.
ἄφρις εἰς Ῥιον	6.30 »
Ἀμαξοστοιχία. 403 ἀναχ. ἐκ Ῥίου	6.45 »
ἄφρις Πάτρας	7.— »

Δευτέρη ἐσπερινὴ ἀμαξοστοιχία. 406/105.

Ἀμαξοστοιχία. 406 ἀναχ. ἐκ Παιτρῶν	9.— μ.μ.
ἄφρις εἰς Ῥιον	9.15 »
Ἀμαξοστοιχία. 405 ἀναχ. ἐκ Ῥίου	9.30 »
ἄφρις εἰς Πάτρας	9.45 »

Ἐν Πάτραις τὴν 12 ἰουλίου 1888.
Ὁ Σταθμάρχης

Ἡ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΑΠΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Ἐἶδ ο ποιεῖ ὁ τι
Χάριν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ προμηθευθῶσι διανοητικὰ εἰσιτήρια μεταξὺ Αἰγίου—Παιτρῶν καὶ τ' ἀνάπαλιν δι' ὅσας τὰς ἀμαξοστοιχίας ἀπερῆσαι τὴν ἐκδοσὴν τοιοῦτων ἰσχυόντων δι' ἕνα μῆνα δι' ἕνα ἢ καὶ πλεονα ταξείδια καθ' ἑκάστην ἀντί δρ. 180. διὰ τὴν Α' καὶ δρ. 150 διὰ τὴν Β' θέσιν.
Τὰ εἰσιτήρια ταῦτα εἶναι προσωπικὰ, θέλουσι δὲ κατασχεθῆαι παρὰ τὸν ὁδωγὸν τῶν ἀμαξοστοιχιῶν ἐν ἡ περιπτώσει εὐρεθῶσιν εἰς χεῖρας τρίτου, χωρὶς οἱ δικαιτοχοὶ νὰ ἔχωσι δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῆς εταιρίας τὴν ἐπιστροφήν τοῦ ἀντιτίμου τῶν ὑπολειπομένων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἰσχύος τοῦ εἰσιτηρίου ἡμερῶν.

Οἱ ἐπιθυμούντες τοιαῦτα εἰσιτήρια πρέπει ν' ἀπευθυνθῶσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν διοικήσιν τῆς εταιρίας ἐν Ἀθήναις ὁρίζοντες τὸν σταθμὸν εἰς τὸν ὅποιον θέλουσι νὰ σταλῆ τὸ εἰσιτήριον καὶ εἰς ὃν θὰ καταβάλωσι τὴν ἀξίαν αἶμα τῆ παραλαβῆ τοῦ εἰσιτηρίου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 ἰουλίου 1888.
(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διοικήσεως)

Ὁ κηπουρὸς Ἰωάννης Μαρσούδας ἀναδέχεται καὶ ἐκτελεῖ τὴν διοικήσιν κήπων καὶ ἀνθῶν, τὸν πλουτισμὸν αὐτῶν διὰ νέων φυτευμάτων, τὸν καλλωπισμὸν, τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν ὡς καὶ τὸν ἐκκεντρισμὸν διαφόρων δένδρων καὶ φυτῶν. Ἐπίσης δέχεται παραγγελίας πρὸς κατασκευὴν ἀνθοδεσμῶν δι' ἐστῆς ὡς καὶ διὰ κηδείας μετὰ τὸ ἤμισυ τῆς ἀξίας ἢ ἕτερος θ' ἀπότηρ. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην αὐτοῦ τὸν εὐρίσκουσι κατὰ τὸν εἰς «Κόκκαλι γεφύρι» κήπον του, ἐν ᾧ καλλιεργεῖ ἀνθὴ καὶ ἄλλα φυτεύματα.

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ 16 Αὐγούστου ἢ ἐν τῇ νέῃ ἀρκτικῇ παραλίᾳ κειμένη οἰκία τῶν κληρονόμων Ἄνεστ. Μαυρακεφάλου ἐπισκευασθεῖσα τελείως καὶ ἐμπορεύουσα 9 εὐρύχωρα δωμάτια, μέγαν κήπον καὶ ἅπαντα τὰ χρεοῖδη.— Ἐνοικιάζονται θυμῶς αἱ ὑπ' αὐτὴν μεγάλα ἀποθήκαι αἵτινες κατέχουσι γήπεδον 600 πήχεων.— Ἐπίσης ἐνοικιάζεται τῶν ἰδίων ἢ ἐκαστῆς τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλησίας οἰκία τῶν ὡς καὶ ὑπ' αὐτὴν μεγάλα ἀποθήκαι.